

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

V četrtek je državni zbor tudi zvečer imel sejo. V začetku seje je poslanec Suess predlagal, da se vlada naprosi, da kmalu predloži načrt zakona za zgradbo Dunajske mestne železnice. Poslanec Roskoschny je pa stavil predlog, da bi se pri sklepanju novih trgovskih pogodb bolj oziralo na kmetijsko in obrtnijsko industrijo.

Poslanec dr. Engel je interpeloval vlado, če hoče kmalu reformovati lekarničarstvo. Baron Malfato je pa vprašal vlado, kako da se je telovadnim društvom v Trstu in Roveredu prepovedalo na izlete seboj jemati godbo.

Posebno je pa važna interpelacija, katero so v tej seji stavili dr. Trojan in tovariši. V interpelaciji se navaja, da znamenja kažejo, da se bode pri bližnjem ljudskem številjenji še bolj pritiskalo na češke manjšine v nemških okrajih, nego se je pred desetimi leti. Važno je, da so Nemci pri pogajanju o spravi baš narodnost proglasili za podlago razdelitvi zastopov in sploh urejenju razmer na Češkem. Sedaj vlada ne more trditi, da nema nobenega interesa na tem, da se izve pravo razmerje narodnosti. Ker so že pri zadnjem ljudskem številjenji nemški občinski uradi popravljali izpovedbe o občevalnem jeziku in ker se je častnikom dalo razumeti, da je njihova službena dolžnost, da upišejo nemški občevalni jezik, zmatrajo interpelantje za svojo dolžnost, da opozoré vlado na take dogodke in jo uprašajo: 1. Je li vlada pripravljena, takoj storiti potrebne naredbe, da bodo narodne manjšine mogle izpovedati svoj občevalni jezik. 2. Je li vlada pripravljena skrbeti, da se v rubriki „občevalni jezik“ na številnih polah pozneje ne bode nič predelavalo in pa da bode po številjenji slednji mogel pogledati v številne pole.

Potem se je nadaljevala debata o zakonu o registrovanih blagajnicah. Pri §. 5. je dr. Kronawetter predlagal, da se opusti določba, da morajo biti po notarji potrjeni podpisi na ulogi za osnovo take blagajnice. S takimi določbami se delajo le ovire občinstvu. Sodnijskega legalizovanja sedaj ni, ker sodišča na deželi sploh več ne legalizujejo. Bode pa notar legalizoval, bode pa vso ulogo pregledal,

da stakne kako pomankljivost in ljudem stroške napravi. Ko je še Jaques razložil, da bi v tem slučaju legalizovanje pomena ne imelo, se je določba, ki govori o legalizovanju podpisov zavrгла. Na predlog dr. Kaizla se je obrok, v katerem mora blagajnica začeti svoje delovanje, ko se je osnova naznanila, skrajšal s treh na dva meseca.

Pri §. 12. je dr. Kronawetter predlagal, da se v toliko prearedi, da ne treba pri nulitetnih tožbah podpisa odvetnikovega. Govornik pravi, da ne vé, čemu se ljudje v šoli čitati in pisati učé, če mora biti povsod odvetnik zraven. To je poniževalno za državljane, da jih brez odvetnika pred sodišče ne pusté. Ko se je vladni zastopnik izgovarjal, da je podobna določba že v dveh drugih zakonih, mu je Kronawetter odgovoril, da, če se je kaka neumnost v kak zakon vsprejela, ni treba, da bi se še v drugi.

Poslanec Jaques se je izrekel, da je najbolje, da se opusté odvetniški podpisi posebno opozarjajoč na to, da bodo tožniki v tem slučaju revni ljudje, zastopnika ubogih pa v dveh dneh, kateri rok je določen, ne bodo mogli dobiti.

Paragraf se je potem vsprejel spremenjen v Kronawetterjevem zmislu.

Daljni paragrafi vsprejeli so se z neznatnimi spremembami. Na predlog Kaizlov se je sklenilo, da bodo blagajnice smele imeti podružnice tudi v drugih okrajih. Na predlog Kronawetterjev se je pa sklenilo, da se bodo sredstva za stranske namene, o katerih govori § 1. z doneski nabirala in upravljala ločeno od zavarovalnin.

Vsprejeli sta se tudi resoluciji, kateri je predlagal Menger že v generalni debati, pa se je o njima sklepalo še le koncem specialne debate.

Zakon se je potem vsprejel tudi v tretjem branji.

Predsednik je potem izjavil, da ne more povedati, kdaj bode prihodnja seja, bode pa jim že pismeno naznanil, želel je vsem vesele božične praznike in zaključil sejo.

Tako se je končal zopet del državno-zborskega zasedanja. Malo važnega se je sklenilo, v tem kratkem času. Politično-važnih debat ni bilo. Vlada se ni nič jasno izjavila, kaj da misli. Dunajevski je

v svojem govoru po predloženem budgetu bolj se nagibal na desno stran, ali iz tega še nikakor ne moremo sklepati, kaj da misli vlada. Grof Taaffe nam še nadalje ostane nerešena uganka. Pa tudi nobena stranka se ni nič določno izjavila. Videlo se je, da so se vsi izogibali vsake jasne in odločne besede, ker nikdo ne vé, pri čem da je. Položaj je vedno bolj nejasen in zamotan in tako se bližamo državnozbornim volitvam, ki bodo še le dale jasen odgovor na razna vprašanja in domnevanja.

Slovenska pravna akademija.

(Govor dra. J. Kavčiča na shodu društva „Pravnik“ dne 10. decembra 1890.)

(Dalje.)

Dokler nimamo torej toliko sposobnih učnih močij, da bi se z njimi mogle dostojno izpolniti vse stolice, ni nam resno misliti na popolno vseučilišče, in če smo odkritosrčni, onda moramo priznati, da toliko duševnega kapitala sedaj še nimamo, ne giede na druge ovire, ki bi se gotovo stavile slovenskemu vseučilišču. To je modro spoznal tudi poslanec Svetec, ko je stavil in utemeljeval svoj predlog, zahtevajoč za sedaj samo, naj se ustanovi pravna akademija; videl je, da je uspeh možen le tedaj, ako se želja opira na realna tla, ako se zahteva le toliko, kolikor je sedaj dejanski doseči in izvesti moči. Ustanoviti popolnega slovenskega vseučilišča sedaj še ni moči, zatorej on tega tudi ne zahteva; možna in izvedna pa je ustanovitev pravne fakultete in uprav te nam je najbolj treba, ako hočemo, da bode dobila slovenščina kdaj svojo polno veljavo v javnih uradih; kajti vse naše slovensko uradovanje bode tako dolgo le nekako diletantsko, dokler se naš pravniški naraščaj ne bode znanstveno vzgojeval v slovenskem jeziku.

Kakšna naj bi ta fakulteta bila, tega poslanec Svetec dalje ni razlagal, on je utemeljeval svoj predlog le načelno. Preudarjati je torej nam, kako je moči priti po najkrajšem potu do zaželenega smotra. Tu pa se bojim, da bi ne zadel ob protivna mnenja. Iz Svetčevega predloga je posneti, da on želi popolne pravne fakultete z vsemi osmimi semestri in učnimi predmeti, kakršne imajo po akademiskem učnem načrtu osnovana vseučilišča.

LISTEK.

Lov na medvede.

Humoreska.

Spisal Cucurbitarius.

(Konec.)

„Ti prokleta puška!“ odgovori ta, ter komaj sline požira. „Več nego desetkrat sem sprožil, pa za vruga se ni hotelo užgati. Prišel sem semkaj, ko ste bili že vsi nastavljeni, pa sem si kar ta le prostor izbral. Ležal sem za grmom — medvedje pridejo tako blizu mene, da sem imel od puškine cevi do njih komaj jeden meter. — Jaz sprožim — plenk! — Medvedje se ustavijo, duhajo okolu sebe ter mahajo prav počasi naprej — jaz napnem, sprožim v drugič — plenk! zopet nič — v tretjič, četrtrič ravno tako — medvedje postoje za grmom trideset korakov od mene — jaz udarjam ob puško — kolnem — preiskujem, kaj da manka — kar se upali in počí — v zrak. Na to jo medvedje popihajo preko te le drage — vidite, tu je sled —.“

„To je vender sam vrug! — Zakaj pa vi neste streljali, ko imate puško repetirko!“ očitajo vsi drugemu lovcu.

„Ni bilo mogoče“, izgovarja se ta brez sape. „Jedva sem prišel semkaj — ko pomerim, ugledam tega lovca“, pokaže na tovariša, „naravnost pred seboj — ko bi bil streljal, bi bil njega zadel — sicer sem si pa mislil — bo že ta ž njimi gotov, ko jih ima tako blizu —.“

„Koliko korakov pa ste imeli do njih?“

„Imel sem kakih sto korakov — dve sto — rekel bi tri sto — ker so pa medvedje potem v dragi zginili, nesem mogel več streljati —.“

„Zakaj pa je medved zarenčal — mislili smo, da je obstreljen?“

„Nisva slišala nič renčanja.“

„Samega strahu“, mrmrajo lovci, katerih se je polastila nekaka jeza.

„V katerem stoletji pa ste vi svojo puško nabasali?“ vprašajo junaka.

„Ni tako dolgo — komaj par mesecev!“ —

„To je vender od več — kakor da bi bilo začarano —“, godrnajo lovci.

„Ali nesem rekel, da bi se morali mi tukaj nastavit!“ pravi Kozamernik. — Tukaj bi bili streljali — vse bi bili pobili —“, zdaj pa imate medvede — kdo je temu kriv.“ —

„Teleban“, oglasi se jeden, „ki vas je v goščo zapeljal.“

„Ne“, pravi drugi, „blizu mene je nekdo drva sekal — medvedje so ga morali čutiti, pa so jo bolj na desno zavili.“

„Kdo jo kriv — kdo je kriv! ne vprašajte!“ beseduje Grlajnik. Ali ste je pozabili, kaj je vam gospod župnik v A. voščil! — Ta je kriv — nihče drugi. Tista nesrečna sreča je gonila medvede od nas — tista sreča se je usedla temu-le junaku na piston, da ni bilo ognja —“

„Uprav tako je“, odgovorijo vsi.

Naš Pavle je vse to od strani poslušal, potem pa se je zaničljivo obrnil: „Gabrijelca, hodi, to ni za naju!“ ter se je zgubil od družbe.

Ostali pa preganjajo medvedji sled in ugibljejo, kam so jo medvedje odnesli.

„Prav v tem-le gozdu morajo biti, kakor zadnjič — daleč neso šli“, zagotavlja lovski čuvaj. „Le za njimi!“

Te besede so spravile res lovce zopet na noge, kajti sled je peljal premo v drugi gozd in se je tam zgubil. — Tu morajo biti medvedje!

Kmalu so stali vsak na svojem prostoru. Grlajnik pa se je naveličal lova ter jo je počasi mahal

A meni se dozdeva, da nimamo niti za takšno popolno pravno fakulteto sedaj še zadosti sposobnih učnih močij, in da bi nam merodavna stran delala zapreke uprav iz učnih razlogov.

Opomnil sem že zgoraj, da se nam iskajo učnih močij ni zanašati na one domačine, ki delujejo na obstoječih vseučiliščih; mi bi morali graditi svojo pravno akademijo čisto iz nova, iskati si učnih močij večinoma mej domačimi, v praksi delujočimi pravniki, katerim bi stvar in čast morala velevati, da s trdom in učenjem sebi in slovenski pravni akademiji na znanstvenem polju ustanové dobro ime. Ako bode pa nam iskati učnih močij izmeij praktičnih strokovnjakov, onda moramo pomisliti, da jih bode pač moči dobiti za one predmete pravne discipline, ki se na vseučiliščih predavajo v zadnjih štirih semestrih in ki so predmet „judicialnemu“ ter „političnemu“ državnemu izpitu. Težko pa bi bilo izmeij praktikov dobiti sposobnih močij za predmete prvih štirih semestrov, ker je naravno, da se praktiki ne ukvarjajo in v svojem poslu tudi ne morejo intenzivneje ukvarjati z onimi predmeti pravne discipline, ki imajo zgolj zgodovinski pomen, ki so samo nekak uvod in podstava za študije najnovejšega veljajočega prava.

In tu pridem do sklepa, da bi se Svetčev predlog lajše oživotvoril, če bi se bolj utesnil tako, da bi se zahtevala za sedaj slovenska pravna akademija samo za one predmete, ki se na vseučiliščih predavajo zadnje štiri semestre, za predmete „judicialnega“ in „političnega“ državnega izpita. Predmeti prvih štirih semestrov pa naj se poslušajo na vseučiliščih.

Opomnim najprej, da to ni nič neizvednega, niti novega. Bivše pravne akademije ogerske v Požunu, Košicah in Velikem Varadinu, bile so osnovane na enak način; po § 16. Najvišje odločbe z dne 29. sept. 1850 (št. 380 drž. zak.) učili so se na teh akademijah, razen pravne filozofije in malega uvoda v uk pravnega in državnega znanstva, le taki predmeti, ki se na vseučiliščih predavajo zadnje štiri semestre; a v § 3. te odločbe bilo je ukazano, da so morali oni, ki so hoteli stopiti v državno službo ali biti odvetniki ali beležniki ali pa dobiti doktorski naslov, dopolniti te svoje akademiške študije, jedno ali dve leti obiskujoč kakšno avstrijsko vseučilišče. Jednako je bilo na bivši pravni akademiji Zagrebški.

Organizem slovenske pravne akademije, kakoršno si mislim jaz, ni torej nikaka neizvedna fantazija, nego ima zgodovinsko podlogo. Nekoliko bi se pač razlikovala naša pravna akademija od bivših ogerskih; kajti ondu pričenal je lahko bodoči pravnik svoje študije takoj na akademiji, ter jih potem dopolnjeval na vseučiliščih; pri nas pa naj bi najprej poslušali prve štiri semestre na vseučiliščih; a se le potem nadaljevali pravne študije na domači akademiji.

Takšna pravna akademija bi pa za sedaj tudi zadoščevala našim najhujšim potrebam in bila bi v nekaterih pogledih slovenskim pravnikom celo koristnejša, nego popolna slovenska pravna fakulteta z vsemi predmeti pravne discipline. Zadoščevala bi — pravim — za sedaj našim najhujšim potrebam taka pravna akademija, ker nam gre najprej za to, da se naši domači pravniki, hoteč stopiti v javne

preko „Košćenic“ na cesto, obirajoč zadnje ostanke svojega provijanta. Ker se mu je pa le malo predaleč zdelo do prve vasi, se usede k pastirjem, ki so ob cesti kurili, ter ogreva svoje na pol zmerzle ude. Ko se je malo okrepčal — steklenico z rakijo je bil že izpraznil — začne radovednim pastirjem svojo puško razlagati. Prijalo mu je, ker so kar odprtimi ustmi poslušali in se tako dlje časa zabavali.

Hkratu plane kvišku, ko da bi ga bil gad pičil, zgrabi puško ter se pripravi k streljanju. —

Iz gozda se je čulo strašansko pokanje — krič — — Grlajnik komaj diha — že ga popade bridek kes, da je svoje tovariše zapustil — to morajo biti medvedje — joj, joj — da ni meni namenjeno — pa kaj velja, vsaj utegnejo tudi semkaj priti — —

Grlajnik poteče naprej ter čaka — čaka — streljanja je konec — — kaj je? — —

Zdaj vidi lovce, ki prihajajo iz gozda. Vsi vriskajo — to ne more biti kar tako — kaj pa je to le? Imajo ga — že ga imajo! —

Kozamernik in še drug lovec neseta črno, veličansko zver na drogu, teška mora biti, komaj jo

službe na Slovenskem, znanstveno vzgojujejo na domači podstavi in v domači besedi iz onih predmetov pravne discipline, ki obsegajo sedaj živeče in veljajoče pravo; v tem pogledu bodo v praksi lahko uspešno delovali, če tudi so historičsko stvarino prava poslušali na kakem neslovenskem vseučilišču.

Bilo bi pa tako tudi koristneje za naš mladi pravniški naraščaj. Pomisliti je najprej, da je mlademu človeku, hrepenečemu po splošni višji omiki, potreba pogledati nekoliko v svet in razširiti si obzorje svojega mišljenja; pozneje v resnem življenju služi mu to gotovo v korist. Tudi mlademu pravniku je treba tega pogleda v svet, da vidi, kakšno je življenje zunaj ožjih mej njegove slovenske domovine.

Dalje nam je pa računati s tem, da se le prerado nekako ponosno prezirajo nova vseučilišča; takega preziranja bati se je tem bolj slovenski pravni akademiji in obiskajočim jo pravnikom; mislilo bi se, če tudi po krivici, da slovenski akademiki dobivajo le površen in nedostaten pouk na slovenski pravni akademiji, da so le nekaki polovičarski pravniki brez temeljite izobraženosti. Neresničnost takih nazorov bode seveda morala pokazati in dokazati pravna akademija sama s svojimi slušatelji, delujočimi v resnem življenju, kjer jim bode prilika tekmovati s pravniki, došlimi z vseučilišč. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. decembra.

Stranke na češkem.

V soboto imeli so Mladočehi, strauka realitov in Staročehi izstopivši iz staročeskega kluba zopet posvetovanje. Definitivno se še neso te stranke spojile, ker je mej njimi še več nasprotstev. Dogovorili so se pa, da se bodo vsi upirali spravi in da osnujejo skupno parlamentarno komisijo. Nadaljevala se bodo pogajanja, ko se zopet snide deželni zbor. Govori se pa, da vsi Mladočehi neso zadovoljni s spojenjem z realisti in staročeskimi decidenti. Ako se dožene popolno sporazumljenje, ne bodo v mladočeskem klubu več imeli odločilne besede. Več radikalnejših elementov že preti, da izstopijo iz mladočeskega kluba in si osnujejo svoj klub.

Rusinska sprava.

Dunajski Rusini imeli so v četrtek shod, na katerem so se izrekli proti postopanju Romančukovemu. Tega shoda udeležila sta se tudi dvorna svetnika Kovalski in Strumjenski. Na tem shodu se je pripravčalo mej drugim tudi obnovenje rusinskega državnega prava, to je razdelitev Galicije v rusinski in poljski del.

Vnanje države.

Ruski car — razsoditelj.

Kakor poročajo „Times“ iz Peterburga, naprosila je Francoska ruskega carja, da razsodi o kolonijalnem prepiru mej Francosko in Holadsko. Uprašauje izročilo se je prof. Martensu v pretres.

Bolgarsko sebranje

letos ni moglo rešiti zakona ob upokojenji častnikov. Pokazala se je ovira največ v tem, ker po mankuje denarja. Da bi se pa častnikom odtrgavalo nekež odstotkov od plače, da se nabere pokojninski zaklad, temu se je od več strani hudo ugovarjalo. Vsa zadeva morala se je odložiti za bodočo zasedanje.

premagujeta. — Kozamernik maha s klobukom po zraku v pozdrav. —

Grlajnik nekaj časa stoji kakor okamenel, potem pa dobro pogleda — lovci neso bili več daleč — in kar smeh se mu usili.

„Saj me ne boste ne!“ kriči jim nasproti — „nimam predobre oči!“

Nepopisno krohota nastane.

Lovci so tu. Kozamernik in pajdaš položita — nabasano dolgo sukajo na tla. —

„Smo mislili, da te bomo!“

Zopet veličansk krohota.

„Ali ste kaj neumni! — Da se vam če! — Na kaj pa ste vender tako neizrecno streljali?“

„Na medveda — evo ga!“

Joško stopi h Grlajniku ter mu vrže — zajca pred noge. —

„No, ta je pa potreboval dosti smodnika!“

„Na prvi strel je pal, potem pa smo v zrak streljali, da bi tebe preslepili. —

„Obžalujem — kje pa so medvedje?“

„Gremo jih iskat v V. Tam je dobro vino!“

„Saj ta bo v istini najboljša — mi neso mo za medvede ustvarjeni, medvedje pa ne za nas. V V.

Zakon proti židom v Rusiji.

Ne meneč se za sklepe Guidhallskega meetinga nadaljuje ruski državni zbor svoja posvetovanja o zakonu proti židom. Pričakovati je, da se nov zakon kmalu razglasi. „Moskovskija Vjedomosti“ mislijo, da Guidhallski meeting ruskim židom ne bode koristil, temveč le škodoval. Da so se pa v Rusiji odločili strožje postopati proti židom, temu je dalo to povod, da so pri poslednji nihilistični pravdi skoro vsi zatoženci bili židje in se je pokazala, da nihilisti dobivajo denarno podporo od židov.

Nemčija in Francija.

Neki nemški list priporoča, da bi Nemci svoja posestva v vzhodni Afriki odstopili Francozom, da jih odškodujejo za Alzacijo in Loreno. Francija naj bi potem pristopila k srednjeevropski zvezi. V Berlinu bili bi s tem nasvetom pač zadovoljni, toda Francozi se bodo pa javalne za kos Afrike za zmiraj odrekli težujam po izgubljenih deželah. Sicer je pa nemško gospodstvo v Afriki še premalo utrjeno, da bi tako darilo imelo kako vrednost za Francoze.

Reforma srednjih šol na Virtemberškem.

Tudi na Virtemberškem hočejo nekaj reformovati srednje šole. Kakor se poroča, hočejo pustiti realne gimnazije, ki so se se baš v tej državi najlepše razvile in kažeje kaj lepe uspehe. Reformovali pa bodo humanistične gimnazije, tako da se bode omejil pouk starih jezikov. Pouk v latinščini zmanjšal se bode za vse razrede s 102 na 82 ur in pouk v grščini s 42 ur na 40. Latinščina se bode jela poučevati še le v drugem letu, grščina se bode tudi začela jedno leto pozneje poučevati. Ure, ki se bodo tako pridobile, porabile se bodo za realistične predmete.

Parnell.

Danes je pomenljiva volitev v Kilkennyji. Če Parnellovci ne zmagajo, bode se najbrž njih vodja odtegnil političnemu življenju. Ako bode pa zmagal Parnellov pristaš, bode se pa mej angleškimi liberalci naudušenje za Irske samouprave jako obladilo. Rešitev irskega uprašanja se bode potem za nekaj let zavlekla.

Dopisi.

Z Dolenjskega 20. decembra. [Izv. dop.]

(„Dolenjske Novice“.) Slovenski domoljubi kaj radi vidimo, da se mej naše prosto ljudstvo širi dobro berilo. Tako poučno berilo so knjige družbe sv. Mohora in drobni naši časopisi osobito „Mir“. Kar je „Mir“ za koroške Slovence, to so „Dolenjske Novice“ za nas Dolenjce, ki jih kaj radi prebiramo. Da se je ta list ustanovil, za to ima največ zaslug znani g. I. Lapajne v Krškem. Pomagali so mu pa tudi nekateri domoljubi duhovenskega stanu in sam založnik in tiskar g. Krajec si je naložil z upravnistvom veliko dela. Pri tem listu, čegar število naročnikov je rastlo od leta do leta, godile so se zdaj neke spremembe, katere ne bodo menda listu in stvari sami v korist. G. Lapajne, ki je bil kot prvi ustanovnik tudi prvi sodelavec pri listu, je odstopil, čeravno je baje imel uredniške pravice pri „Dolenjskih Novicah“. Nastalo so bile mej njim in g. Krajcem diferencije. Ta je drugemu gospodu, ki je imel manjše pravice, dovolil večji upliv pri uredništvu „Dolenjskih Novic“. Ta gospod je svoj upliv zlasti v tem oziru porabljeval, da je list v šolskih uprašanjih včasih drugače pisal, nego je bilo g. Lapajnetu po volji. Znano je, da je g. Lapajne od početka novih šolskih zakonov njih zagovornik. „Dolenjske Novice“ pa so pisale včasih zo-

nas čaka — koš, le hodimo hitro, lačni in žejni smo dovolj! —

Gonjači so se odpustili, lovci pa so korakali nekako lahki proti V. Zaduja šala je vse ogrela.

Tam se je pilo in jelo nad vso mero. Že se je latinski govorilo, ko jo primaha naš Pavle z Gabrijelco.

„No, ti si pa gotovo že ves svet obhodil“ dražijo ga lovci, dobre kapljice siti.

Pavle, lačen in žejin od vrha do tal, ne odgovori ničesa. Bil je slabe volje. Še le, ko je tudi njega vince malo ogrela, je povedal, da je prošel koj po prvem gonu. „Gabrijelca mi je rekla, da medveda ne bo več, pa sva šla. Ona vse ve in če je ne ubogam, mi neče nič več povedati.“

Pozno v noč se je čulo trkanje s kupicami in hripavo petje. Lovci so na medvede pozabili — medvedje pa morda tudi na lovce. Razlika je le ta, da so medvedje drugi dan želod jeli, lovci pa — kislo zelje.

Predno so se razšli, jih je še Grlajnik posvaril: „Da boste znali, kadar gremo zopet na medvede, se pri gospodu župniku v A. ne bomo oglasili!“ —

per njegovo voljo, zoper sedanjo šolo. G. Lapajne je tudi zagovarjal ustanovitev slovenske dekliške šole, kakoršno želi g. Gorup v Ljubljani imeti; „Dolenjske Novice“ so se pa zdaj že v dveh številkah čisto v zmislu Ljublj. „Slovenca“ zoper dekliško šolo izrazile. V teh slučajih ni mogel on torej več pri listu, ki ga je bil sam ustanovil in skozi šest let podpiral, sodelovati. Odstopil je pa od svojih pravic, katere ima pri „Dolenjskih Novicah“ le z gotovimi pogoji, katere naj mu g. Krajec izpolni. Ker se pa ta obotavlja z izpolnjevanjem teh pogojev, pride baje celo do sodnijske tožbe in obravnave.

Domače stvari.

— (Josip Tomek †.) Včeraj popoldne umri je nagloma gospod Josip Tomek, posestnik graščine Rakovnik pri Ljubljani. Šel je s prijatelji na lov na Golovec, na lovu pa ga je zadela srčna kap in zgrudil se je takoj mrtev na tla. Pokojnik, rodod Čeh, vedno odločen Slovan in zvest pristaš narodne stranke, prišel je na Kranjsko, ko se je gradila gorenjska železnica in tu našel drugo domovino. Poročil se s hčerjo stavbinskega podjetnika g. Schwarza in potem stalno bival v Rakovniku. Bil je več let mestni odbornik Ljubljanski in povsod kot poštenjak in prijetea družabnik jako priljubljen. Blag mu spomin!

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani g. Fran Milčinski imenovan je avskultantom za Kranjsko.

— („Tempora mutantur.“) Pod tem naslovom nam piše prijatelj našemu listu iz inozemstva: „Bilo je leta 187., ko smo sedeli dijaki zadnjega gimnazijskega razreda in čakali g. učitelja za staroslovensščino. Ta predmet nam je bil jako priljubljen, le žal, da se ga nismo učili po več ur na teden. Naposled je prišel sivi starček in vsedši se na kateder izvleče strahoma se ozrši na vse kraje, neko z ruskimi črkami tiskano knjigo, češ, da vidimo novo cirilsko azbuko! — Bal se je za služni mož ovaduhov in potem preganjanja radi panslavistiških idej; kajti za onih časov so se pridno preganjali slovenski profesorji brez nikacega uzroka! In pri besedi Rus ali ruski jezik morali smo se malo ne prekrizati! — Kaj bode neki rekel, častitljiv moj bivši profesor, ako mu povem, da se danes po vsi avstro-ogerski državi in to v prosvetljenih krogih kaj pridno uče ruskemu jeziku in je bilo čitati pred par dnevi po nemških novinah, da so določeni iz nemške in avstro-ogerske vojske nekateri častniki, kateri pridejo sem k nam v Kazan, da se dobro nauče ruskemu jeziku. Kako se vremena (časi) menjavajo!! —

— (Slovensko gledališče.) Ker se je vsled boleznj g. vodje operete prof. Grbiča moral premeniti repertoar v teku tedna, prišla je na oder včeraj v drugič veselogra „Zlati pajek“, ki se je še le pred kratkim igrala. Gledališče bilo je srednje obiskano in se je igralo prav dobro, kakor prvič, ker je igra ugajala posebno onim, ki so jo videli v prvič. Nam pa se je vender dozdevalo, da tisti nevidni faktor za kulisami ni bil tako pazljiv kakor treba, ker sem ter tja dohajali so igralci malo prekasno na oder, policijskega komisarja n. pr. je na konci igre kar nekako nek vihar zagnal na oder in tudi pri drugih prilikah so se pokazale take male zamude, katerih ne štejem v greh samo inšpicijentu, nego tudi posamičnim igralcem, ki morajo sami paziti na take stvari. Sploh pa se je igralo gladko in dobro, in je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost z živahnim aplauzom. G. Borštnik-Zvonarjeva, g. Nigrinova, g. Danilova in g. Slavčeva, kakor gg. Borštnik, Sršen, Danilo, Verovšek in Lovšin odlikovali so se v glavnih vlogah, kakor prvič, g. Podčavenski bil je malo bolj pogumen od prvega nastopa, a svetovali bi mu, da se bolje nauči, včeraj ga je semtertja motilo, da ni znal dobro itak male svoje vloge. Druge manje vloge so zadostovale.

— („Brusa“) izšla je 24. številka z raznovrstnim zabavnim in šaljivim gradivom.

— (Kamniška železnica.) Ker se je tehnično-policijski ogled nove železnične proge, o katerem smo že govorili, izvršil povoljno in je treba le nekatere prav male nedostatke odpraviti oziroma popolniti, sklenila je komisija pod vodstvom g. nadinspektorja Gerstenbranda in g. vladnega svetnika Draške, da se nova železnica lahko odpr

dne 27. t. m. Iz Kamnika nazaj v Ljubljano potreboval je vlak tri četrt ure. Kakor hitro bode torej gotova specialna pogodba z vodstvom c. kr. državnih železnic, izročila se bode železnica javnemu prometu. Postaja v Trzinu odprla se bode še le, ko bode dodelana dovozna cesta. Tudi oni del od Kamniške postaje do smodniške tovarne odprl se bode še le pozneje.

— (O ljudskem štetju) mnogo pišejo razni slovanski listi ter skrbno opozarjajo svoje bralce na veliko važnost tega popisa ali štetja za vsak narod. Tudi mi, pravi „Nova Soča“, kateri povzamemo te vrstice, smo že večkrat pisali o tem prevažnem predmetu; obširneje smo pa izpregovorili v zadnji „Gorici“, katere smo dali natisniti 300 iztisov več ter razdeliti mej priprosto slovensko prebivalstvo našega mesta. Vse Slovence pa opozarjamo že danes naj popisne pole izpolnijo le v slovenskem jeziku. To bode glavno spričalo za slovenski občevalni jezik, ki je za nas v tem slučaju tudi slovenska narodnost. Ako so pa slovenske občine dobile nemško-italijanske popisne pole, svetujemo, naj jih lepo vrnejo, ter zahtevajo nemško-slovenskih, ki se neso tiskale zato, da ostanejo v dvorni založnici Dunajski, iz katere bi se prodale na kilo za zavijanje sira in špeha, ampak zato, da se bodo na Slovenskem tudi rabile!

— (Ljudska štetev in Italijanaši.) Da bode huda borba za vsako slovensko dušo, katero bomo hoteli iztrgati iz žrela požrešnih in strastnih nasprotnikov, ter jo ohraniti narodu svojemu, to je gotova stvar. Nasprotni časopisi začeli so že svojo protiagitacijo, ker vidijo, da Slovenci ne spé, temveč da se hoté pogumno dela lotiti. Tako je Tržaški „Il Picolo“ vzel v pretres izvrstni „navod“, ki ga je izdalo društvo „Edinost“, ter se posebno ujeda nad izrazom „naši sovražniki (i nostri nemici) italijanaši“. Jako abotno in neslano je, kar govori o tem, da mestni prebivalci kupujejo kruh in mleko od okoličanov, ter da jim dajo prati svoje perilo, da bi torej okolica brez mesta niti živeti ne mogla. Tako nekako govori, kakor da bi bila posebna milost za slovenske okoličane, da italijanska gospoda od njih kaj kupuje. Če okolica potrebuje mesto, da proda svoje pridelke, isto tako potrebuje pa mesto okolico, na katero je navezano. Se ve da bi „Il Picolo“ in njegovi somišljeniki najraje dobivali vse iz blažene Italije in morda celo svoje perilo pošiljali tja. Bojé se gospodje, bojé, da bi se ne pokazalo, da Slovencev številko pri vsem pritisku in vseh krivičnih nepostavnostih narašča, da zahteva in bode zahtevalo svoje pravice (slovenske šole v mestu, ali pa še več), in to tem lagljeje, čim bolje bodo govorile številke. Od tod ves strah in vsa jeza proti „hrvatskim“ agitatorjem iz Ljubljane in iz okolice, kakor blagovoli imenovati one, ki se pošteno trudijo za napredek svojega slovenskega naroda. Pozor torej vrli okoličani in vsi drugi Slovenci Tržaški, da vsak stori svojo narodno dolžnost!

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Poleg mnogih drugih nedostatkov je posebno čuten ta, da je merosodni urad še vedno na Zabjaku. Ko so ta urad tjakaj namestili, rekli so, da je to zaradi tega, ker je Ljubljana blizu. Sedaj ta razlog več ne velja. Ljubljana čisto ni taka, da bi se posebno priporočala v ta namen, vrhu tega pa imamo sedaj vodovod in povsod na razpolaganje najboljše vode. Zato bi bilo pač v interesu občinstva, ko bi se merosodni urad premestil v Žabjaka kam blizu južnega kolodvora, kjer se stekajo glavne prometne žile. Mislim, da so že merodajni krogi sami izprevideli, da je Žabjak za ta urad jako neumesten in da je s praktičnega stališča treba, da se čim prej premesti.

— (Celovski mestni zbor in germanizacija.) Mestni očetje Celovski nikakor nečejo priznati, da bi Celovec ne bila pristna pragermanska naselbina, ter so sklenili v zaupni seji, da bodo nekaterim popravkom, katere je dalo natisniti „kat. pol. društvo za Slovence“ proti lažem renegatskega lista „Freie Stimmen“ nasproti stopili s prijaviteljem uradnih števil ljudskih štetev. Dokazati hote s tem, da Celovec ni germanizirano, nego pristno nemško mesto. Predlagal je to podžupan dr. Posch. Drug mestni oče je predlagal, naj se pri letošnjem ljudskem štetju tudi dožene, iz katerih krogov so v Celovec stanujoči Slovenci in koliko davka da plačujejo. Kaj nameravajo s tem, ne vemo, a dozdeva se nam. Zatorej se nadejamo, da se nobeden Celovških Slovencev ne bode pokazal omahljivca, kjer gre za čast naroda slovenskega.

— (Iz južne Ogerske) nam piše prijatelj sledeče: Mej tem, ko ste v vaših krajih meseca oktobra in novembra imeli precej veliko snega, zametov in tudi izrednega mraza, sijalo nam je vsaki dan pravo pomladansko solnce! Ob Dunavu in po osojnih krajih bilo je vse polno mušic in celo metulj-koprivar probujen po izredni gorkoti, frčal je veselo okolu, radujoč se kratkega življenja, kajti zaman je iskal ljubih mu krasotic, raznobojnih cvetic in gotovo ga je nočna slana že pokopala! Prvi sneg smo dobili še le začetkom decembra in sedaj, ko to pišem, tako pridno in debelo mete, da bomo imeli za praznike precej debelo snežno odejo!

— (Čitalnica v Planini) bode imela svoj občni zbor z običajnim vspeledom dne 28. decembra t. l. ob 5. uri popoldne v društveni sobi. Vse prave in podperne ude najljubdeje vabi odbor.

— (Bralno društvo v Žužemberku) ima dne 26. t. m. ob 4. uri popoldne svoj IX. redni občni zbor v lastnih prostorih z nastopim dnevnim redom: 1. Nagovor podpredsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo knjižničarja. 5. Volitev 3 pregledovalcev računa. 6. Volitev a.) predsednika, b.) blagajnika, c.) 5 odbornikov in 2 namestnikov. 7. Posamezni nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Odbor Slovenske čitalnice v Trstu) javlja p. n. gosp. članom red zabav, ki bode v letošnji zimski dobi: 10. januarja, plesna zabava; 17. januarja, plesna vaja; 24. januarja, koncert in ples; 31. januarja, veliki ples; 7. februarja, tombola in ples. Začetek točno ob 9. uri zvečer.

— („Božičnica“) otročičem, obiskujočim otroški vrt v Rojanu, se bode vršila v prostorih imenovanega vrta v torek, dne 23. t. m. točno ob 5. uri popoldne po že objavljenem programu.

— (Skladišče petroleja v Zagrebu) Te dni imel je mestni odbor v Zagrebu sejo ad hoc, da se posvetuje o uprašnji za osnovo skladišča petroleja v Zagrebu.

— (Lloydov parnik „Delfino“) ki je odplul iz Trsta minoli ponedeljek, zašel je v pesek pri Kurčoli v Dalmaciji.

— (Razpisana ustanova.) Začetkom šolskega leta 1890/91. je razpisan stipendij letnih 100 gld. iz ustanove pokojnega škofa Jurija Dobrile; pravico prositi za ta stipendij imajo gimnazijalni dijaki iz tržaško-koperske škofije; prednost pa imajo oni, ki se šolajo na gimnazijah, kjer se uče tudi svojemu materinemu jeziku (slovenščini ali hrvaščini) in izrecna želja ustanovnika je, da se uvaževalci te stipendije posvete duhovskemu stanu. Prošuje do 30. t. m. na Tržaški škofijski ordinarijat.

— (Razpisana) je služba nadučitelja na četverozrednici v Radečah pri Zidanem mostu. Plača 600 gld., priklada 100 gld. in odškodnina za stanarino. — Na dvorazrednici v Boštanjih razpisana je služba nadučitelja. Plača 500 gld., priklada 50 gld. in stanovanje. Prošuje do 15. januarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 21. decembra. Bonesana, ki je v voz avstro-ogerskega poslanika, grofa Revertere, vrgel dva kamna in pri sodnijski obravnavi tajil, da bi bil to storil z namenom, bil je obsojen na tri mesece in deset dnij zapora.

Benetke 21. decembra. „Gazzetta di Venecia“ javlja iz Napolja, da se ondu prireja velika množina streliva in vojnih potrebščin, namenjenih za Afriko. Parobrod „Palestina“ naložil bode nekda 200.000 (?) Remingtonovih pušk.

Dunaj 22. decembra. Cesar vsprejel danes župana in oba podžupana, ki so mu izrekli zahvalo mesta Dunajskega za sankcijo zakona o Velikem Dunaji. Kakor se čuje, odvrnil, je cesar na nagovor županov, da zmatra združenje za koristno in upa, da bode združenje s predkrajji pospeševalo mestni razvoj. Cesar izrekel je zahvalo vsem, ki so sodelovali za združenje in izrazil nado, da bodo vsi spoznali korist združenja in bodeta mej prebivalstvom zavladala mir in sloga.

Dunaj 22. decembra. Cesar podelil nižjeavstrijskemu namestniku, grofu Kielmanns-eggu, dostojanstvo tajnega svetnika.

Epinal 22. decembra. Pripravljajoči shod izvolil Julija Ferryja s 354 izmed 370

glasov kandidatom v senat. V svojem govoru rekel Ferry, da želi trajno ministerstvo in red. Govornik izrekel se je proti ločitvi cerkve in države in proti reviziji ustave, od volilcev pa je zahteval pravičnosti glede nenavistnega ostrakizma, katerega je on bil žrtev.

Glasgow 22. decembra. Škotski železnični uradniki imeli so shod, na katerem so sklenili splošen strajk zaradi deseturnega dela. Na več krajih se je strajk že pričel.

Razne vesti.

*** (Električna razsvetljava v cesarskem dvorcu na Dunaji)** se bode vpeljala skoro v vseh obširnih prostorih tega velikanskega poslopa, namreč v 93 dvoranah in sobah, od katerih bode 52 že izgotovljeno imelo električno razsvetljava še do konca tekočega leta, v 41 drugih pa s početkom spomladi, ko se preseli cesarska obitelj v Gödöllö. Dosedanji dragoceni lestenci bodo se pridržali, ter se bode električnim lučicam dala podoba sveč, tako da bodo lestenci obdržali skoro svojo dosedanjo obliko za oko, razloček v svetlobi pa bode seveda velikanski, kajti vsaka posamična luč imela bode za 5 do 6 sveč svetilne moči, tako da bode za tolikrat pomnožena vsa svetloba. Vsega skup bode 5250 žarečih svetilk, ki bodo dajale svetlobo kakih 30.000 sveč. Samo v veliki viteški dvorani bode na 27 dvojnih lestencih po 68 luč, skup 1836. V 20 privatnih sobah cesarjevih bode 500, v onih cesarice 700 električnih sveč v raznih oblikah. Na hodiščih cesarskega dvorca pa se bode pridržala še začasno plinova razsvetljava. Dela, ki so se pričela že sredi septembra vrlo napredujejo, ter jih izvršuje noč in dan pod vodstvom jednega inženerja 31 monterjev in nad 70 delavcev.

*** (Loterija.)** Dočim premišljajo drugod, da bi odpravili loterijo, nameravajo jo v Franciji zopet uvesti. Spominjajo se, da je od 1808 do 1836 leta loterija državi donesla 385 milijonov frankov dohodkov Italiji donesla loterija na leto za 100 milijonov lir. Tak dohodek bi ugajal tudi francoskemu finančnemu ministru.

*** (Edisonov aparat za gledanje v daljavo.)** Slavni Američan izumil je aparat, ki daleč presega vse naše daljnogledne. Z njim bode baje Novyorčan lahko opazoval obrazne poteze svojega prijatelja v Bostonu.

*** (60 let dobivala pokojnino.)** V Zamarstinovu v Galiciji umrla je te dni vdova magistratnega sluga, ki je 60 let dobivala pokojnino. Bila je stara 108 let.

*** (Mučitelj deklet.)** V Mogunciji ima neki dečak posebno veselje na tem, da napada zvečer dekleta na ulici in jih v noge zbada s šilom. Dosedaj jih je napal že kakih deset. Policija ga dosedaj še ni dobila v pest. Zapri so že več fantalinov, toda pravega še neso dobili.

*** (Štiri ure pod snegom.)** Pri Sillianu na Tirolskem zasul je plaz nekega moža. Čez štiri ure izkopal so še živega izpod snega.

*** (Nos — izdajalec.)** Gozdar kneza Rosenberga je te dni našel v gozdu dva tatinska lovca, ki sta pa imela krinke, da jih ni mogel izpoznati. Začel se je boj mej gozdarjem in lovecema. Prvi je jednemu lovcu iztrgal masko, a je pri tem kos nosa ostal v maski. Gozdarja sta precej poškodovana. Žandarmerija je pozneje dobila tatova, bila sta dva kmeta Baš odtrgan kos nosa je žandarje privedel na pravi sled.

*** (Za ženitvene ponudbe)** se ne rabijo več le časniki temveč tudi jabolka. Ko je te dni trgovec s sadjem v Eastbournu v Angliji odprl sod jabolk, našel je jabolko z napisom: „Ko bi kaka mlada dama, ki bi se rada možila, jela to jabolko, obrne naj se zaupno na Hartleya Marshala v Falkland Ridgu, v Novi Škotski“.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztaplajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari. — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarni G. Piccolij.** (791—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 20. decembra.

Na Dunaji:	69,	36,	84,	86,	11.
V Gradci:	52,	32,	76,	80,	19.

Umrlji:

21. decembra.

Pri **Malič**: Philippsohn iz Berolina. — Bauer z Dunaja. — Kulnik z Jesenic. — Ranzinger iz Kočevja. — Kremenšek iz Velikoveca. — Globočnik iz Železnikov.
 Pri **Stonu**: Pl. dr. Thaa, Schwarz, Weiner z Dunaja. — Hackenbuchner iz Solnograda. — Petschar iz Beljaka. — Pollessi z Reke. — Hardegger iz Zagrada. — Massaratti, Schoos iz Trsta. — Gasser iz Gorice.
 Pri **avstrijskem cesarji**: Omersa iz Kranja. — Vejaš iz Idrije.

Umrlji se v Ljubljani:

21. decembra: Marija Pirnat, delavka, 76 let, Gradišče št. 4, za oslabljenjem. — Antonija Zenko, tesarjeva hči, 11 let, Opekarska cesta št. 29, za otrpnenjem možganov. — Jožef Tomek, grajščak, 48 let, Kurja vas — za srčno kapjo.

V deželni bolnici:

19. decembra: Uršula Jeras, gostija, 69 let, za starostjo.
 20. decembra: Terezija Pajer, delavka, 28 let, za pljučno tuberkulozo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 65	Špeh povojen, kgr.	66
Rež, „	4 55	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno	3 5
Oves, „	3 09	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 71	Goveje meso, kgr.	60
Proso, „	4 55	Telečje	58
Koruzka, „	5 20	Svinjsko	56
Krompir, „	2 41	Koštranovo	36
Leča, „	1 2	Pišanec	45
Grah, „	1 4	Golob	16
Fižol, „	8	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	90	Slama	178
Mast, „	68	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	440

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. dec.	7. zjutraj	735.5 mm.	-5.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.3 mm.	-1.8° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	740.3 mm.	-3.9° C	brezv.	obl.	
21. dec.	7. zjutraj	742.7 mm.	-7.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	743.3 mm.	-6.0° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	744.5 mm.	-8.2° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura 3.7° in 7.1°, za 1.7° in 5.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.90	gld. 89.30
Srebrna renta	89.05	89.45
Zlata renta	107.45	107.20
5% marena renta	101.—	101.25
Akcije narodne banke	979.—	980.—
Kreditne akcije	301.10	302.—
London	114.35	114.35
Srebro	—	—
Napol.	9.07	9.06 1/2
C. kr. cekini	5.44	5.44
Neuške marke	56.30	56.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	102	40
Ogerska papirna renta 5%	99	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	112	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	—

(936)

Tkalke

za mehanske statve, ki tudi nemški znajo, vsprejme **J. Mössner & Co. v Sand-u, Tirolsko.**

Sadjarija „Carolinenhof“ pri Ptuj

priporoča za praznike in predpust svoj okusni in zdravi (938—1)

šampanjec

po 1 goldinar steklenica. Zalogo ima gospod Jan. Buzzolini v Ljubljani.

Izvrstna dolenska vina

točijo se od 15. dne decembra t. l. naprej po najnižji ceni

v Lingarjevi ulici h. št. 3.

K obilnemu obisku vabi najljubnejše

(916—3)

Antonija Senegačnik.

Primerna in umestna božična darila

(tudi z muziko)

priporoča (919—5)

I. Kočevska domača industrija

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

URE

za (920—3)

božična in novoletna darila

v zlatu, srebru, tulski kovini, jeklu in niklu, kakor tudi vsakovrstne

stenske in budilne ure

priporoča po nizki ceni

FRID. HOFFMANN

urar

na Dunajski cesti št. 16 v Ljubljani.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane žalujoč oznanja, da je njegov visokočestiti član, gospod

JOSIP TOMEK

inženér in graščak

nanaglomoma umrl včeraj 21. dan t. m. popoludne.

Pogreb bode jutri v torek 23. dan decembra ob treh popoludne z Rakovniškega grada k sv. Krištofu.

Bog mu daj večni mir in pokoj!

V Ljubljani 22. dan decembra 1890.

(940)

Lucija Tomek, porojena Schwarzova, naznanja v svojem in neprisotnih sorodnikov imenu, globoko užaljena, prežalostno vest, da je njen iskreno ljubljeni, predragi soprog, gospod

JOSIP TOMEK

inženér, graščak in mestni odbornik

prominol nenadoma danes popoludne v 49. letu dóbe svoje.

Truplo predrazega pokojnika bode v torek v 23. dan decembra ob 3. uri popoludne svečano blagoslovljeno na Rakovniškem gradu ter prepeljano na grobišče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice služile se bodo v župnijski cerkvi pri sv. Jakobu. (939)

V Ljubljani v 21. dan decembra 1890.